

[Finn Jørgensen]

sentligt i et udvalgsarbejde at få nærmere belyst, om det er tilsætningsstofferne, der i særlig grad er problemet i forbindelse med levnedsmidlerne, eller om det måske er kostsammensætningen generelt eller noget helt andet, der er et meget større problem i denne forbindelse. Jeg mener, der kan sættes spørgsmålstejn ved, hvor og hvorledes der skal sættes ind, når man vil opnå de mål, som vi er enige med forslagsstillerne om. Det vil vi gerne drøfte videre.

Jeg vil gerne trække tre enkelte forslag frem og gøre et par bemærkninger om dem.

Det ene er forslaget om, at aromastoffer fremover skal optages på positivliste. Det kan jo kun gælde for levnedsmidler i Danmark, og det vil sige, at den danske industri i hvert fald på dette område bliver stillet i en særlig situation i forhold til andre landes industri, som ikke vil give de samme oplysninger om, hvilke aromastoffer de anvender. Det må nok siges umiddelbart at være uhenigtsmæssigt, og det vil forringe dansk levnedsmiddelindustri konkurrenceevne.

Det andet forslag, jeg vil tage op, er det forslag, der går på, at der skal være et totalt forbud mod tilsætning af visse stoffer, nemlig de stoffer, der alene har til formål at ændre udseende på fødevarerne, f. eks. farven. Her er situationen den tilsvarende, at en lang række lande, hvortil vi eksporterer vore fødevarer, vil stille det krav, at de også sælges på hjemmemarkedet. De vil – efter hvad der er oplyst over for mig – i en lang række tilfælde ikke være interesseret i at købe levnedsmidler, der f. eks. ikke er tilsat farve. Vi vil altså også ved en sådan bestemmelse kunne bringe vore producenter og vor eksport i vanskeligheder.

Det sidste forslag drejer sig om den udviklede varedeklaration, som er omtalt. Så vidt jeg forstår – men det vil vi også gerne have lidt mere at vide om – vil der den 1. juli 1983 træde særlige EF-bestemmelser i kraft om mærkning af færdigpakkeede levnedsmidler.

Kort og godt: måske – jeg understreger måske – er de forslag, der er fremsat, en fordel for forbrugerne, som vel i øvrigt allerede selv har mulighed for at vælge, idet det i forbindelse med en lang række levnedsmidler fremgår, hvad der er i dem. Men det kan være, at forslagene for andre, og her tænker jeg på producenter, på handel, på industri,

har betydelige ulemper. Det er de to hensyn, vi skal have afvejet mod hinanden. Vi er meget indstillede på at medvirke til i et udvalg at vurdere, hvorledes de to hensyn kan afvejes over for hinanden. Vi mener, at det bliver nødvendigt at få en lang række oplysninger, der kan belyse bl. a. nogle af de påstande, der er indeholdt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis er positive over for bedre kostvaner og over for oplysninger om levnedsmidler og om, hvad folk med fordel kan spise i den ene og den anden situation, og måske er det meget vigtigere at sætte ind på det område end at sætte ind med restriktive bestemmelser på et meget begrænset felt, som der her er tale om.

Der er alt i alt meget, der bør afklares. Det hele er ikke så enkelt, som det måske umiddelbart kunne se ud til, når man læser lovforslaget igennem.

Tørnæs (V):

Da vores levnedsmiddelpolitiske ordfører, hr. Sønderby, desværre ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om de idealistiske hensigter, der ligger bag lovforslaget fra forslagsstillerens side. Imidlertid er verden ikke så sort og hvid, som der gives udtryk for her. Som det allerede er sagt, går man meget stærkt i rette med tilsætningsstoffer, men man må først og fremmest gøre sig klart, hvad tilsætningsstoffer i virkeligheden er, når man vil stille krav om, at der skal være 100 pct. sikkerhed for, at der ikke findes nogen som helst sundhedsfare i forbindelse med dem. Hvad vil man definere som tilsætningsstoffer? Er salt et unødigt tilsætningsstof, eksempelvis? Nogle vil nok påstå, at det kunne undværes; andre vil mene, at det er nødvendigt af konserveringsmæssige hensyn. Er sukker et unødigt tilsætningsstof? Nogle vil nok mene, at det er nødvendigt både af konserverings- og af smagsmæssige hensyn; andre vil mene, at det i en vis udstrækning er farligt, sundhedsfarligt. Man vil altså her komme ind i ganske mange situationer, hvor den ene opfattelse vil stå imod den anden.

Den nuværende lov er, som det allerede er nævnt, fra 1973 med ændringer fra 1978.